

Fot. 28. Teren po Fabryce Narzędzi (fot. J. Korpala)

Fot. 29. Budynek Pralchem (fot. J. Korpala)

Fot. 30. Młyny Rothera na Wyspie Młyńskiej (fot. J. Korpala)

Fot. 31. Ulica Dworcowa (fot. J. Korpala)

Śródmiejska zabudowa ukształtowana głównie w II połowie XIX i na początku XX w., w zdecydowanej większości wartościowa architektonicznie, to zarówno parterowe budynki frontowe, kamienice czynszowe, wolno stojące budynki willowe oraz kamienice wielkomiejskie. Stylowa zabudowa charakteryzuje szereg pierzei ulic, np.: Stary Rynek, Gdańskiej, Dworcowej, Cieszkowskiego, Słowackiego, Mickiewicza, Śniadeckich.

Znaczna część zabudowy śródmiejskiej, szczególnie na niereprezentacyjnych ulicach - głównie kamienice czynszowe skoncentrowane w szczególności w zachodniej części Śródmieścia (w obszarze ulic: Dworcowa – Fredry – Mazowiecka – Pomorska), ze względu na swój wiek, cechuje duży stopień wyeksploatowania. Wymagają one podjęcia pilnych działań remontowych i modernizacyjnych (zniszczone, zaniedbane wartościowe układy urbanistyczne, substandardy architektoniczne, zły stan techniczny, zły stan elewacji). Jest to zabudowa o zróżnicowanym stopniu zachowania wartości historyczno-kulturowych przy znacznej dewastacji substancji budowlanej.